

تمایزپذیری و هویت اجتماعی مبتنی بر مصرف: مطالعه موردی جوانان شهر تهران

علی شکوری

استادیار گروه برنامه ریزی اجتماعی دانشکده علوم اجتماعی دانشگاه تهران shakoori@ut.ac.ir

چکیده:

برجسته شدن تفاوت‌ها و هویت‌های اجتماعی ناشی از سبک‌های مصرف و تنوع اشکال آنها حتی در بین یک گروه اجتماعی به ویژه در میان جوانان سنولات زیادی را در خصوص ساخت‌بافنگی و الگویی‌پذیری آنها مطرح کرده است. این مقاله با استفاده از داده‌های یک مطالعه میدانی در شهر تهران، الگوی فعالیت‌های تفریحی و ترجیحات موسیقایی و ماهواره‌ای جوانان را به عنوان مولفه‌های هویت اجتماعی و تمایزپذیری جدید ناشی از سبک‌های مصرف مورد بررسی قرار می‌دهد و در پی آن است تا ببیند که آیا فعالیت‌های مریبوط به حوزه مصرف در خصوص جوانان تابع الگو یا الگوهای خاصی هستند و از ساخت اجتماعی تبعیت می‌کنند؟ به عبارتی آیا ما شاهد شکل‌گیری سبک‌ها یا خردۀ فرهنگ‌های جوانان هستیم؟ یا اینکه کنش‌ها و تمایلات مذکور خصلت فردی دارند؟

این مطالعه نشان می‌دهد که با توجه به فعالیت‌های تفریحی ده نوع الگو یا سبک، با عنایت به علائق موسیقایی سه نوع الگو و همین‌طور با توجه به علائق ماهواره‌ای سه نوع الگو در میان افراد مورد مطالعه قابل تشخیص است. این فعالیت‌ها و الگوها با بیشتر متغیرهای موقعیتی پاسخگویان همیستگی معنی داری را از نظر آماری نشان می‌دهند. نظر به نتیجه تحلیل داده‌ها، این فرضیه که الگوهای مریبوط به فعالیت‌های تفریحی دارای خصلتی فردی هستند، رد می‌شود و در عوض فرضیه‌متینی بر تأثیر پذیری علائق و ذاته‌های از جایگاه فرد در ساخت اجتماعی تایید می‌شود. در واقع، این‌گونه فعالیت‌ها و سبک‌هایها در معرض محدودیت‌های ساختاری قرار می‌گیرند. همین‌طور، فعالیت‌های تفریحی و ذاته‌های پاسخگویان به عنوان یک زمینه اجتماعی مطرح می‌شوند که آنها در آن فرضی را برای شکل دادن به هویت خویش و کسب استقلال از والدین می‌یابند. یافته‌های پژوهش در زمینه وجود الگوها و سبک‌های متفاوت تفریحی، ذاته‌های هنری و مصرف رسانه‌ای افراد، بیانگر پیدایش و نضج پدیده جدیدی با عنوان خردۀ فرهنگ جوانان در درون فرهنگ کلی است که به نوبه خود عدم توفیق سیاست‌ها و برنامه‌های فرهنگی رسمی مریبوط به امور جوانان را در انتساب با فرهنگ حاکم مطرح می‌کند.

کلید واژه‌ها: اوقات فراغت، جوانان، خردۀ فرهنگ، هویت اجتماعی

مقدمه

بررسی فعالیت‌های خردۀ فرهنگی جوانان به ویژه در زمینه‌هایی چون ذاته‌های فرهنگی، فعالیت‌های تفریحی، هنری و مصرف رسانه‌ای و مانند آن، یکی از حوزه‌های جدید و مهم مطالعاتی محسوب می‌شود که در سال‌های اخیر توجه عده‌ای قابل ملاحظه ای از محققان اجتماعی را به خود جلب کرده است. اهمیت این حوزه از یکسو از آن جهت مطرح است که موضوع آن یعنی دوره جوانی و مسئله جوانان پدیده نسبتاً جدیدتری است و با درجه صنعتی شدن و نوگرایی جوامع و پیدایش نظام‌های اجتماعی جدید ارتباط دارد. فرآیندهای مدرن مسایل جدیدتری را برای جوانان به خصوص در زمینه وابستگی طولانی تر آنان به خانواده‌های خود و به تبع آن تأخیر در استقلال‌شان ایجاد کرده است. بعلاوه این موضوع به همراه وجود بازاری مناسب، که فرسته‌های زیادی را برای مصرف فراغت و تفریح در اختیار جوانان قرار می‌دهد، دوره جوانی را طولانی‌تر کرده و به شکل‌گیری هویت‌های جدید فردی و اجتماعی مبتنی بر فرهنگ‌های مصرفی منجر شده است که به قول بوردو (Bourdieu, 1985) سنخ‌شناسی‌های قدیمی مانند طبقه که مبتنی بر موقعیت اقتصادی، فعالیت تولیدی و جایگاه شغلی هستند دیگر چندان قادر نیستند این شرایط حدید را با تمایزپذیری پیچیده آن به ویژه مشخصه‌های اجتماعی، اعتقادی، رفتاری، ارزشی و نگرشی را توضیح دهن. از این‌رو برای تبیین این ویژگی‌ها به خصوص در میان گروه‌های اجتماعی از جمله جوانان نیاز به سinx شناسی‌ها و طرح مفاهیم جدیدی است که اساساً به جنبه‌های مصرفی کنش‌های اجتماعی افراد بها داده شود.

از سوی دیگر، در حالیکه وجود خردۀ فرهنگ‌های جوانان در هر جامعه‌ای می‌تواند معزّز تحولات اجتماعی و فرهنگی به سامان باشد و دریجه‌ای برای ورود نوآوری‌های فرهنگی تلقی شود، در موارد زیادی نیز می‌تواند به عنوان منع تهدید و ناسامانی و موضوع شکاف بین نسلی واقع شود. از این جهت، رابطه این خردۀ فرهنگ‌ها با فرهنگ مسلط در هر جامعه‌ای از اهمیت خاص سیاسی، اجتماعی و فرهنگی برخوردار است. اثرات و پیامدهای سیاسی، اجتماعی و فرهنگی خردۀ فرهنگ‌های مذکور در جامعه‌ما همواره مطرح بوده اند. در دهه‌های گذشته به ویژه در سال‌های بعد از انقلاب اسلامی به همراه گسترش فرآیندهای نوگرایی، تمایزپذیری اجتماعی و توسعه فناوری اطلاعات و ارتباطات جمعی، ترجیحات و الگوهای فعالیت خردۀ فرهنگی آنان بسط یافته و

به یکی از مهمترین نگرانی‌ها و دغدغه‌های جامعه بزرگسال (اعم از والدین، معلمان مدارس و نیروهای کنترل کننده اجتماعی) تبدیل شده است. این دغدغه‌ها به ویژه در مورد کلان شهر تهران، که به دلایل تاریخی، اجتماعی، اقتصادی و سیاسی دارای بیشترین تنوع فرهنگی و دارای بالاترین فعالیت‌های خردمندی است، بیش از سایر شهرهای دیگر کشور مطرح هستند. نکته حائز اهمیت اینکه، اغلب این فعالیت‌ها به عنوان آسیب‌ها و انحرافات اجتماعی و فرهنگی تفسیر و محکوم می‌شوند به همین جهت، گفتمان‌های مورد استفاده در تبیین رشد خوده فرهنگ‌های جوانان در ایران، بیشتر خصلت سیاسی و اخلاقی دارند و کمتر تلاش جدی برای شناسایی آنها به عنوان یک واقعیت اجتماعی و بدون پیشداوری شده است. این مقاله سعی دارد براساس مطالعه تجزیی در شهر تهران، بخش مهمی از سئوالاتی که همواره برای جامعه بزرگسال از نظر نوع، ماهیت، حدود و توزیع اجتماعی در میان جوانان مطرح بوده اند، ولی به دلایل مذکور کمتر مورد بازنگاری قرار گرفته اند را شناسایی کند و دریابد که آیا فعالیت‌های خوده فرهنگی جوانان همچنان از ساخت اجتماعی تبعیت می‌کنند یا اینکه فردی شده‌اند؟ به دیگر سخن آیا با توجه به این فعالیت‌ها ما شاهد شکل‌گیری و رواج الگوهای واحدی در میان جوانان مورد بررسی منتعلق به تمامی طبقات اجتماعی هستیم؟

چارچوب نظری

همانطور که گفته شد جامعه مدرن با تفکیک‌پذیری‌های پیچیده و ساخت‌یافتنی‌های جدید تعریف می‌شود که به متابه قالب‌ها در مقابل وضعیت مشخص قرار می‌گیرند و عمل می‌کنند. اگرچه راه‌های زیادی برای تبیین رتبه‌بندی‌های اجتماعی تفکیک‌پذیری‌های جامعه مدرن وجود دارد، ولی به طورکلی دو نوع سنت فکری را می‌توان در ادبیات مربوطه برای تبیین این موضوعات از جمله خوده فرهنگ‌های جوانان با تأکید بر الگوهای تفریحی و سبک‌های مصرفی تشخیص داد.

یک سنت فکری برای توصیف و تبیین واقعیت‌های جامعه مدرن بر مفاهیمی چون فردی شدن، مخاطره و دولتی تاکید می‌کند. به رغم صاحبینظران و محققان این سنت، فردی شدن بیشتر معیارهای زندگی (به خصوص در بین جوانان) از احتمال بیش‌بینی آینده افراد براساس تجارب قبلی یا شرایط اجتماعی زیست آنها می‌کاهد و مفهومی مناسب در درک فرآیندهای اجتماعی معاصر موثر بر زندگی افراد از جمله جوانان به شمار می‌آید. برای مثال، «الریش بک» (۱۹۹۲) از پیشکسوتان این سنت فکری، معتقد است که دنیای عرب در حال حاضر یک تحول تاریخی را از سر می‌گذراند. جامعه صنعتی جای خود را به یک مردمیت‌نوبن می‌دهد که در آن جهان بینی علمی ساقی و به تبع آن مفاهیم (ابزارهای) تبیینی آنها به چالش کشیده می‌شوند، بیش‌بینی‌پذیری‌ها و قطعیت‌های عصر صنعتی با پیدایش ریسک‌ها و فرصت‌های جدید تهدید می‌شوند. به عقیده «بک»، به همین‌سان افراد روز به روز از شبکه‌ها و محدودیت‌های اجتماعی نظم پیشین آزاد می‌شوند و با مجموعه جدیدی از اتفاقات و امور مستحبه ای که زندگی روزمره آنها را تحت تاثیر قرار می‌دهد دست و پنجه نرم می‌کنند. به عقیده وی جامعه غربی به سمت دوره جدید در حال حرکت است و جایگاه ساختاری افراد در چنین جوامعی تاثیر چندانی روی فرصت‌های زندگی آنان ندارد، از این‌رو، مفاهیمی مثل طبقه‌تمی‌توانند مبنای مناسبی برای تشخیص تشخص‌های جدید باشند. از نظر «الریش بک» (۱۹۹۲) پیوندهای طبقائی حداقل در بعد ذهنی آن تضعیف شده‌اند و در دوره تجدد متأخر نمی‌توان با استفاده از اطلاعات مربوط به شغل یا زمینه خانوادگی افراد بیش‌بینی‌هایی در مورد سبک‌های زندگی، باورها و افکار سیاسی آنها ارائه کرد. افرادی با سطح درآمد مشابه یا با جایگاه طبقاتی مشابه می‌توانند از میان خوده فرهنگ‌ها و هویت‌های اجتماعی مختلف دست به انتخاب بزنند.

این مساله در مورد جوانان بیشتر مورد بحث قرار گرفته است، به ویژه از این منظر که عواملی مانند کاهش زمینه‌های اشتغال جوانان، گسترش فرصت‌های تحصیلی برای جوانان، اشتغال پاره وقت، وابستگی‌های بیشتر جوانان و نوجوانان به خانواده‌های خوش و اهمیت یافتن اوقات فراغت شرایط جدیدی را برای فردی شدن جوانان فراهم کرده است (زکایی، ۳۸۱). هر چند فردی شدن فرآیند جدیدی نیست، با این حال، از بین رفتن مناسبات همسایگی، تفکیک‌پذیری فزاینده اجتماعی، تنوع در راهکارهای شغلی، حرقه‌ای و آموزشی ابعاد خاصی را به آن داده است. از این‌رو، همبستگی‌ها و هویت‌بایی‌های جمعی کمتر از گذشته بر محور زمینه‌های ساختی استوارند و اشتراك در سلیقه‌ها و جهت‌گیری بیش از گذشته توجه جوانان را به خود جلب می‌کنند، به نحوی که برخی از شکل‌گیری اجتماعات اولیه (مانند ویلیس، ۱۹۹۰) و برخی دیگر از پیدایش قبایل جدید (مافسولی، ۱۹۹۶) صحبت می‌کنند.

شایان ذکر است که فردی شدن الزاماً به مفهوم حذف تفاوت‌های مربوط به زمینه‌های اجتماعی، جنسیت و امثال‌هم نیست، بلکه بین مفهوم است که همه طبقات اجتماعی از تنوع بیشتری برخوردارند (رابرتیس، ۱۹۹۷: ۱۵۶-۱۰۵). فردی شدن می‌تواند اجتماعی یا فرهنگی باشد. اگر افراد واقعاً در یک جامعه چند فرهنگی، متکثراً و ناهمگون، جداگانه عمل کنند صرف نظر از اینکه نسبت به کار خود چه نقركی دارند، این فردی شدن از نوع اجتماعی است. اما اگر آنها قبل از هر چیز به خودشان فکر کنند و تمام انتخاب‌های شان را بر اساس دلایل فردی و نه جمعی انجام دهند (نتیجه آن انتخاب‌ها هر چه که باشد) در آن صورت فردی شدن فرهنگی رخ داده است (فورناس، ۱۹۹۴: ۴۴).

سنت فکری دیگر به ابعاد ساختاری متمرکر می‌باشد. طیف وسیعی از تحلیل‌های صاحبینظران در ادبیات علوم اجتماعی در این دسته قرار دارند. یک گرایش متدالوی در این سنت فکری به طبقه به عنوان عنصر اصلی تحول تاریخی و تحولات اجتماعی می‌نگرد، به تبع آن نیز موقعیت طبقاتی را شالوده شکل‌گیری هویت اجتماعی افراد و رویای فرهنگی جامعه می‌داند.

هر چند برخی از صاحبینظران معاصر مانند رابرتیس، (۱۹۷۷) بحث چندگونه بودن و چند پاره‌گی ساختار طبقاتی را در جوامع مدرن مطرح می‌کنند اما با زیر سؤال رفتن بیش‌فرضهای مربوط به نقش تعیین کنندگی مفهوم طبقه برای

تحلیل تکّر و تنوّع دنیای اجتماعی، اهمیّت تحلیل‌های طبقاتی مورد تردید واقع شده‌ند. در واقع، پایان طبقه‌یا مرگ طبیّه مفاهیمی هستند که توسط برخی از محققان (برای مثال ادگل، ۱۹۹۳) برای بیان نارسایی‌های رویکردهای سنتی مبتنی بر طبقه عنوان شده‌اند.

در ادبیات جامعه‌شناسی معاصر، اهمیّت مفهوم طبیّة اجتماعی بیشتر از جنبه اجتماعی آن است. در رویکردهای اخیر بیشتر به روش هایی توجه می‌شود که صور و سیک‌های منزلت را مبنای مطالعه خود قرار می‌دهند و به تمایزپذیری‌های ناشی از مصرف بیشتر بها داده می‌شود. همانطورکه برخی از صاحبینظران از قبیل گیند (۱۹۹۱)، لش و لاری (۱۹۸۷) و ترنر (۱۹۸۸) اظهار می‌دارند، در حال حاضر به تبعیت از ماکس ویر، تمایز سنتی بین طبقه و منزلت وجود دارد که نشانگر توجه به تفاوت‌های اجتماعی ناشی از روش‌های مصرف به جای تولید است. پژوهش‌های تجربی در طی دهه آخر نیز بیشتر حوزه مصرف و فعالیّت‌های مربوط به اوقات فراغت را در شکل دادن به هویّت‌های شخصی و جمعی مهم تلقی می‌کنند (برای مثال لی، ۱۹۹۲؛ شیلد، ۱۹۸۸).

اشکال جدید هویّت‌های اجتماعی، جزء عناصر اساسی پدیده‌های مرتبط به سبک زندگی عنوان می‌شوند که به قول ترنر (۱۹۸۸) دارای خصلتی انتخابی - اخلاقی و اجتماعی - فرهنگی هستند، از اینرو، همان‌گونه که سویل (۱۹۸۳) تأکید می‌کند، این هویّت‌ها تا حد زیادی باعث برقراری نوعی نظم و انسجام در سبک‌های زندگی و نوعی هویّت‌یابی در دنیای از هم گسیخته و متفرق مدرن هستند.

ظهور تفاوت‌ها، رتبه بندی‌ها و هویّت‌های اجتماعی ناشی از الگوهای مصرف در دوره اخیر مدرنیته، این گرایش غالب را در بین برخی صاحبینظران به وجود آورده که آنها را به واسطه اشکال فرهنگی و موقعیّت اجتماعی در یک رابطه تعاملی تبیین کنند. بوردو و گیندز از تئوری پردازان بنام این گرایش هستند. به زعم بوردو، موقعیّت اجتماعی مشابه، ذاته و سبک زندگی مشابهی می‌آفریند و بر عکس الگوهای مصرف فرهنگی، طبقات اجتماعی مختلفی را بازنویسید و نشانه گذاری می‌کنند. این موقعیّت اجتماعی مبتنی بر میزان بهره مندی فرد از سرمایه اقتصادی و فرهنگی است. درجه دسترسی به منابع مادی (سرمایه اقتصادی)، منابع ذهنی و سمبولیک (سرمایه فرهنگی شامل سطح تحصیلات یا مالکیت محصولات فرهنگی)، سهم سرمایه یک فرد را تعیین می‌کنند و از آنجایی که دسترسی به این منابع در میان افراد به طور برابر توزیع نمی‌شود، یک سلسله مراتب ذاته افراد، طبقه اجتماعی آنها را حدد زد. بر این اساس، ونzel (۱۹۸۲) معتقد است الگوها و سبک‌های زندگی افراد که بر مبنای ذاته‌ها و انتخاب شکل می‌گیرند «کلیت الگوهای رفتاری و تمایل هنجاری» به وجود می‌آورند که «از طریق فرآیندهای اجتماعی شدن تکامل پیدا می‌کند». به همین سان، «گیندز» از اشکال متنبی (خود-انتخابی) از مصرف‌گرایی سخن می‌گوید که سبک زندگی افراد را مشخص می‌کند و متنضم انتخاب انواع خاصی از غذا، پوشاش، مسکن، اتومبیل، عادات کاری، اشکال مختلف تغیریکی از رفتار منزلت جویانه است، که در عین حال توسط موقعیّت اجتماعی افراد و امکان و میزان دسترسی آنان به منابع اقتصادی و فرهنگی مشروط می‌شود. در واقع آنها عبارتند از اعمال اجتماعی فایده انگارانه و شیوه‌های زندگی پذیرفته شده در جامعه جدید که منعکس کننده هویّت‌های شخصی، گروهی و هویّت‌های اقتصادی - اجتماعی افراد است. خصلت بازتابندگی سبک‌های زندگی سبب می‌شود که آن را در حوزه فرادر از فردی شدن و در یک فرایند تعاملی زیست - جوانه‌های تمایزپذیر ملاحظه کنیم که استفاده از مواد و مصالح نمادین مصرف اینوه به اشیاء و اعمال ملموسی تبدیل می‌شوند که دارای استعاره‌ای برای خودشان می‌باشد و بازتابی از موقعیّت اجتماعی و هویّت شخصی هستند (کوکرها، ۱۹۹۷، ۳۲۱: ۱۹۹۷).

با عنایت به تبیین‌های نظری، این مقاله براساس مطالعه تجزیی می‌خواهد دریابد که: آیا می‌توان صحبت از شکل‌گیری سبک‌های مختلف زندگی مبتنی بر الگوی تغیریکی و ذاته‌های مصرفی در میان جوانان کرد؟ آیا می‌توان حدود نگرش‌ها و رفتارهای خردۀ فرهنگی آنان را شناخت؟ و آیا دیدگاهی که به فردی شدن تأکید می‌کند، در مورد سبک‌های زندگی جوانان صدق می‌کند؟ یا دیدگاهی که بر تاثیرپذیری سبک‌های زندگی از ساخت اجتماعی اصرار می‌ورزد، در خصوص جوانان مورد مطالعه بیشتر مصدق پیدا می‌کند؟

روش شناسی

همان طور که قبلًا اشاره شد هدف این مقاله مطالعه الگوهای فعالیّت‌های تغیریکی و ترجیحات موسیقایی و ماهواره‌ای در میان جوانان تهرانی و عوامل موثر بر آنها (متغیرهای موقعیّتی) می‌باشد تا بتوان شناختی از ماهیّت اینگونه الگوها و ذاته‌ها را به دست آورد. هرچند مطالعه تغیریکی و تعریف عملیاتی سبک‌های زندگی بسته به رشته علمی محقق، اهداف تحقیق و موضوع تحقیق متفاوت است، با این حال، بررسی ادبیات مربوطه نشان می‌دهد تاکید بر مقولاتی چون ذاته (مانند ترجیحات هنری و مصرف رسانه‌ای) و کنش (مانند فعالیّت‌های تغیریکی) برای مقوله بندی و نامگذاری سبک‌های زندگی مختلف استفاده شده است که معرف تشخص و تمایز افراد و گروهها از سایرین می‌شود (برای مثال: هنری و همکاران، ۱۹۹۵؛ فورناس، ۱۹۹۰؛ ریمر، ۱۹۹۷؛ کوکرها، ۱۹۹۷).

در این پژوهش، با توجه به مباحث نظری، فرض بر این است که انواع الگو و سبک زندگی در بین جوانان تهرانی وجود دارد و انتظار می‌رود رابطه‌ای بین این سبک‌ها و متغیرهای موقوتی (از قبیل نوع شغل، سطح تحصیلات و میزان درآمد، سن، جنس، وضع تا هل، درجه مذهبی بودن) وجود داشته باشد.

اطلاعات این پژوهش از طریق پرسشنامه از بین ۵۰۰ نفر از جوانان ۱۵-۳۰ ساله ساکن شهر تهران، که با بوره‌گیری از نمونه‌گیری غیر احتمالی قضاوتی انتخاب شده اند، جمع آوری شده است. افراد نمونه در اماکن مورد تجمع جوانان شهر تهران (اطراف مجتمع‌های تجاری یا بازارها و مراکز خرید مدرن تهران مثل مجتمع تجاری گلستان و ایران زمین در شهرک غرب، بازار مدرن و سریوشیده گیشا، مجتمع بوستان میدان پونک، پارک‌های صادقیه، پارک‌های بوستان های فدک، آرارات...) مورد مصاحبه قرار گرفتند.

با توجه به هدف و ماهیّت داده‌های پژوهش، روش مورد استفاده در مطالعه حاضر در زمرة روش‌های پیمایشی است.

برای مطالعه فعالیّت‌های تفریحی، ۳۰ نوع فعالیّت پس از مطالعه مقدماتی مشخص شدند و از پاسخگویان تacula شد تا میزان پرداختن خود را به هریک از این فعالیّت‌ها بر روی یک محور ۶ نقطه‌ای از اصلًا تا خیلی زیاد علامت بزنند. این ۳۰ فعالیّت در جدول ۱ در قالب ۱۰ مقیاس نشان داده شده است.

جدول ۱: انواع فعالیّت‌های تفریحی مورد بررسی در اوقات فراغت پاسخگویان

نوع فعالیّت‌ها	نوع فعالیّت‌ها
رسانه‌های تصویری:	رسانه‌های تصویری:
تماشای کanal های تلویزیونی ماهواره‌ای	تماشای کanal های تلویزیونی ماهواره‌ای
رفتن به سینما	رفتن به سینما
تماشای برنا مه های ویدئو	تماشای برنا مه های ویدئو
گوش دادن به موسیقی مورد علاقه	گوش دادن به موسیقی مورد علاقه
چت و گفتگو:	چت و گفتگو:
مکالمه تلفنی با دوستان هم جنس	مکالمه تلفنی با دوستان هم جنس
چت کردن با دوستان اینترنتی	چت کردن با دوستان اینترنتی
خانواده گرا بودن:	خانواده گرا بودن:
هم صحبت شدن با پدر و مادر و خواهر و برادر	هم صحبت شدن با پدر و مادر و خواهر و برادر
شرکت در مهمانی های خانوادگی	شرکت در مهمانی های خانوادگی
تماشای کanal های تلویزیونی داخلی	تماشای کanal های تلویزیونی داخلی
سیر و سفر:	سیر و سفر:
مسافرت های تفریحی در داخل کشور	مسافرت های تفریحی در داخل کشور
مسافرت های توریستی به خارج از کشور	مسافرت های توریستی به خارج از کشور
رسانه‌های مكتوب:	رسانه‌های مكتوب:
مطالعه روزنامه	مطالعه روزنامه
مطالعه مجله	مطالعه مجله
مطالعه کتاب های غیر درسی	مطالعه کتاب های غیر درسی
بازیهای فکری و کامپیوتروی:	بازیهای فکری و کامپیوتروی:
بازیهای کامپیوتروی	بازیهای کامپیوتروی
بازی فکری (شطرنج و...) با دوستان و خانواده	بازی فکری (شطرنج و...) با دوستان و خانواده

از آنها خواسته می‌شود تا مشخص نمایند تا چه حد به هر یک از فعالیّت‌های تفریحی ۳۰ گانه مندرج در پرسشنامه در اوقات فراغت خود می‌پردازند. همانگونه که در تحلیل داده‌ها ذکر خواهد شد، مقیاس‌های دهگانه مذکور و مؤلفه‌های آنها بر اساس تحلیل عاملی یعنوان الگو یا سبک‌های تفریحی پاسخگویان را تشکیل می‌دهد.

برای مطالعه ترجیحات موسیقایی، با توجه به اینکه انواع مختلفی از گونه‌های موسیقی ایرانی و غربی طرفداران

خاص خود را دارند، لذا اکثر گونه های موسیقی ایرانی و غربی را شناسایی و از افراد مورد مطالعه سئوال می شود. گونه های موسیقی ایرانی مورد بررسی عبارتند از: موسیقی سنتی بدون کلام، سنتی با کلام، موسیقی محلی، موسیقی پاپ ساخت داخل کشور و موسیقی پاپ ایرانی ساخت خارج از کشور. انواع موسیقی غربی مورد بررسی نیز عبارتند از: کلاسیک، جاز، راک آند رول، پاپ، ری گه، هوی متال، رپ، سول، تکنو و سلسما. انواع موسیقی های مذکور در قالب دو مجموعه سوال (موسیقی ایرانی و موسیقی غربی) مورد بررسی قرار می گیرند. بدین ترتیب که از پاسخگویان خواسته می شود میزان گوش دادن به هر یک از آنها را بر روی یک محور ۶ نقطه ای از «اصل گوش نمی دهم» تا «خیلی زیاد گوش می دهم» بیان کنند.

برای سنجش ترجیحات ماهواره ای جوانان دو مجموعه سوال در اختیار پاسخگویان قرار می گیرد: فهرستی از ۱۹ شبکه تلویزیونی فارسی زبان ماهواره ای (شامل تپیش، آی.پی.ان، پی.ام.سی. آی.تی.ان، جامجم، آزادی، ت.وی. ملی، کانال ۱، کانال ۲، ان.آی.تی.وی. پارس، آپادانا، امید ایران، لحظه، تماشا، نیوکانال، رنگارنگ آف.ان.فارسی، وی.او.ا) و فهرستی از ۱۲ گونه مربوط به فیلم های ویدئویی یا ماهواره ای (شامل وسترن، تخیلی-علمی، جنگی، رزمی، سیاسی، جنایی، حماسی و تاریخی، عشقی، خانوادگی، کمدی، ترسناک و محرك جنسی). به همان نحو مولفه های قلبی از پاسخگویان خواسته می شود تا میزان توجه به هر یک از شبکه ها و گونه های فوق را بر روی یک بیوستار ترتیبی ۶ نقطه ای مشخص کنند.

درصدهای خالص پاسخگویان به گزینه های ششگانه در مورد هریک از مولفه های سه گانه فوق و همچنین میانگین نمرات گزینه ها در هریک از مقیاسها محاسبه می شود تا سلسله مراتبی از الگوهای ترجیحات موسیقیابی و ترجیحات فیلمی و ساختار الگوی فراغت جوانان شناسایی شود. به منظور کاهش حجم داده ها و به منظور شناسایی سبکها و الگوهای مذکور و همچنین برای سهولت در مطالعه ارتباط آنها با متغیرهای مستقل، از آماره تحلیل عاملی استفاده می شود.

داده های پژوهش با استفاده از آمارهای چون فراوانی نسبی، میانگین تحلیل توصیفی، واریانس و ضایای پیرسون و اسپرمن (با توجه به سطح سنجش متغیرها) مورد توصیف و تجزیه و تحلیل قرار می گیرند.

باقته ها

برای ارائه نتایج مطالعه در این مقاله، ابتدا ویژگی های جمعیت نمونه توصیف می شود، سپس مهمترین نتایج تحقیق و تحلیل داده ها بیان می شود. نظر به حجم زیاد داده ها، صرفاً برخی از آمارهای در قالب جداول آورده می شوند و در بقیه موارد فقط نتیجه تجزیه و تحلیل داده ها در متن ارائه می شود.

ویژگی های زمینه ای جمعیت نمونه

مطالعه مشخصات زمینه ای پاسخگویان نشان می دهد که از کل جمعیت نمونه، ۴/۶ درصد را مرد و ۳۵/۶ درصد را زن تشکیل می دهند. اکثریت (حدود ۷۷ درصد) در سنین بین ۲۱ تا ۳۰ قرار دارند. ۸۱/۴ درصد مجرد و ۱۹/۶ درصد متاهل هستند. از نظر وضع فعالیت ۴۱/۲ درصد شاغل، ۲۱ درصد دانشجو، ۱۰/۶ درصد دانش آموز، ۶/۷ درصد بیکار، ۲/۷ درصد خانه دار و ۲/۶ درصد سریاز می باشند. از نظر میزان تحصیلات، ۱۱/۸ درصد دارای مدرک دیبلوم، ۱۸/۸ درصد در سطح لیسانس، ۱۷/۳ درصد در حد فوق دیبلوم، ۲۲/۲ درصد دانش آموز دیپلومستانی هستند. به لحاظ تحصیلات پدر، ۷۲ درصد پدران پاسخگویان دارای دیبلوم، ۷/۷ درصد دارای لیسانس و ۴/۰ درصد نیز دارای فوق لیسانس می باشند. از نظر تحصیلات مادر نیز، حدود ۷۱ درصد از پاسخگویان دارای مادرانی دیبلمه، ۸/۱ درصد دارای مادرانی با سطح سواد مقطع راهنمایی و ۴/۲ درصد نیز دارای مادرانی با سطح سواد فوق دیبلم هستند. ۱۷/۱ درصد پاسخگویان خود را «اصلًا» مذهبی نمی دانند. ۱۳/۲ درصد خود را «خیلی کم» و «کمی» مذهبی نمی دانند. ۳۹/۶ درصد از پاسخگویان میزان مذهبی بودن خود را «متوسط» دانسته و تنها حدود ۱۰ درصد «زیاد» و «خیلی زیاد» معرفی نمی کنند.

الگوی فعالیت های تفریحی

ترجیحات تفریحی بر حسب میزان رواج و عمومیت هر یک از آنها در زندگی جوانان مورد مطالعه قرار گرفته است. نتایج تحلیل داده ها نشان می دهد که ۱۰ عامل را می توان شناسایی و طبقه بندی کرد که به عبارتی ۱۰ الگو یا سبک مورد بررسی را براساس فعالیت های تفریحی تشکیل می دهند. این (عامل ها) در مجموع ۶۳/۹ درصد کل واریانس را در فعالیت های تفریحی تبیین می کنند (جدول ۲). همان گونه در جدول ۱ (به طور تفصیلی) و در جدول ۲ (به طور اختصار) نشان داده شده است، فعالیت های مزبور از فعالیت های مشترک و عمومی تر شروع شده و به فعالیت های اختصاصی تر ختم می شود. بدین معهود که، اکثر جوانان مورد مطالعه به موسیقی مورد علاقه خود گوش می دهند، با دوستان همجنس خود از طریق تلفن صحبت می کنند، تلویزیون های ماهواره ای را تماشا می کنند، برای تفریح به پارک ها می روند، برای خرید یا پرسه زنی به مراکز خرید و مجمعه های تجاری مراجعه می کنند، به شهرهای مختلف کشور مسافرت می کنند، با دوستان غیر همجنس خود از طریق تلفن صحبت می کنند، با موتور و اتومبیل

برای تفریح در سطح شهر می‌گردد و امثالهم، این فعالیت‌ها را می‌توان بیانگر فرهنگ مشترک جوانان دانست. در انتهای جدول مزبور به فعالیت‌های اختصاصی‌تر و متمايزتر جوانان همچون گوش دادن به رادیوهای داخلی، جمع آوری کلکسیون‌های مختلف، مراجعته به کتابخانه‌های عمومی و دانشگاهی، رفتن به فرهنگسراها، گوش دادن به برنامه‌های فارسی رادیوهای بیگانه، حضور در کافیت‌ها جهت استفاده از اینترنت، رفتن به تئاتر و بازدید از موزه‌ها و نمایشگاه‌های مورد علاقه و امثالهم بر می‌خوری.

بر اساس یافته‌های تحقیق، که در ستون میانگین متوسط نمرات (پاسخ‌ها) و ستون‌های مربوط به توزیع درصد پاسخگویان جدول ۲ معکوس شده، با توجه به میزان اهمیت، الگوی رسانه‌های تصویری (مشتمل بر فعالیت‌هایی چون تماشای کانال‌های تلویزیونی ماهواره‌ای، رفتن به سینما، تماشای برنامه‌های ویدئو و گوش دادن به موسیقی) مورد علاقه پاسخگویان (با میانگین متوسط نمرات ۱/۴ مورد علاقه‌ترین و عامل سرگرمی با میانگین متوسط نمرات ۱/۹ کم توجه‌ترین فعالیت تفریحی پاسخگویان را تشکیل می‌دهد. از نظر توزیع درصد فراوانی نیز بالاترین درصد افراد نمونه (حدود ۷۰ درصد) در حد «خیلی زیاد» و «زیاد» به الگوی رسانه‌های تصویری و پایین‌ترین درصد (حدود ۲۲ درصد) به الگوی سرگرمی اختصاص دارد. بقیه عامل‌ها در بین این دو عامل قرار دارند که به ترتیب عبارتند از چت و گفتگو، خانواده‌گرا، سیر و سفر، رسانه‌های مکتوب، بازی‌های فکری و کامپیوتری، فعالیت‌های فرهنگی، ورزشی، فعالیت‌های تفریحی نجفه پسند.

تحلیل روابط بین الگوهای دهگانه فعالیت‌های تفریحی و متغیرهای موقعیتی پاسخگویان، مندرج در جدول ۳، موارد زیر را آشکار می‌کند:

الگوی فعالیت رسانه‌ای (تصویری)، که مشتمل بر تماشای کانال‌های تلویزیونی ماهواره‌ای، رفتن به سینما، تماشای برنامه‌های ویدئو و گوش دادن به موسیقی مورد علاقه می‌باشد، از نظر آماری با متغیرهای سن، جنس دارای همیستگی منفی و با متغیرهای تاھل و وضع فعالیت دارای همیستگی مثبت و معنی‌دار می‌باشد. به عبارتی می‌توان گفت که الگوی مذکور در میان جوانان کم سن و سال‌تر، متاھل‌ها، غیر شاغل‌ها، خانم‌ها و با مادران دارای تحصیلات بالا رواج دارد.

الگوی فعالیت تفریحی مبتنی بر چت و گفتگو، که اغلب به صورت مکالمه تلفنی با دوستان همجننس و چت کردن با دوستان اینترننتی صورت می‌گیرد، عمدتاً در میان جوانان کم سن و سال‌تر، غیر شاغل (دانش‌آموز، دانشجو، خانه دار) رواج دارد. این سبک زندگی اگرچه با متغیر جنسیت همیستگی معنی‌داری به لحاظ آماری ندارد اما با توجه به ضریب همیستگی ۰/۸ - می‌توان گفت این تمایل در میان دختران بیشتر است تا پسران.

الگوی فعالیت خانوادگی یا خانواده‌گرا، که به وسیله مقولاتی چون صرف زمان اوقات فراغت با هم صحبتی با والدین، شرکت در مهمانی‌های خانوادگی و تماشای کانال‌های خانوادگی مورد بررسی قرار گرفت، با متغیرهای مذهبی بودن و تاھل دارای همیستگی مثبت و با متغیر جنس دارای همیستگی منفی معنی‌داری به لحاظ آماری است. از اینرو، در میان پاسخگویان متاھل و مذهبی شایع‌تر است و این الگو بیشتر بک سبک زندگی زنانه است. با عنایت به اینکه الگوی فعالیت تورستی با تاھل دارای رابطه مثبت و معنی‌داری (از نظر آماری) است، می‌توان گفت که سبک زندگی متاھلانه است.

الگوی فعالیت رسانه‌ای مکتوب یا مطالعاتی (مانند مطالعه روزنامه، مجله و کتاب‌های غیر درسی)، دارای رابطه‌ای منفی و معنی‌دار با جنس و سن و دارای رابطه مثبت و معنی‌دار با تاھل و سطح تحصیلات پاسخگویان است. به عبارتی می‌توان گفت که این سبک بیشتر در میان جوانان کم سن و سال‌تر، متاھل و دارای سطح تحصیلات بالا و درجه بالایی از مذهبی بودن رواج دارد و یک سبک زندگی زنانه است.

الگوی فعالیت فکری و کامپیوتری با متغیرهای جنس و تحصیلات والدین دارای رابطه مثبت و معنی‌داری است، از اینرو می‌توان گفت که بیشتر در میان مردان جوان متعلق به خانواده‌های دارای درجه بالایی از سرمایه فرهنگی یا آموزشی رواج دارد.

الگوی فعالیت فرهنگی که از فعالیت‌هایی همچون شرکت در کلاس‌های مختلف و مراجعته به کتابخانه‌های عمومی و دانشگاهی تشکیل شده است، یک سبک زندگی زنانه است که با سن پایین‌تر (نوجوانان)، تاھل و عدم اشتغال ارتباط دارد. به عبارتی این سبک بیشتر در میان زنان جوان‌تر متاھل و غیر شاغل رواج دارد.

جدول ۲ توزیع درصد پاسخگویان بر حسب فعالیت‌های تفریحی پاسخگویان و نتایج تحلیل عاملی این فعالیت‌ها در میان آنان

عامل‌های دهکانه	توزیع درصد	پاسخگویان	میانگین متوجه نمرات	درصد واریانس تبیین شده
	اصلاً	خیلی کم	زیاد	خیلی زیاد
فاکتور اول : رسانه‌های تصویری	4/5	2/1	4/1	13
فاکتور دوم : بخت و گفتگو	7	11	9/9	5/21
فاکتور سوم : خانواده گرا	5/23	6/7	8/7	6/11
فاکتور چهارم : سیر و سفر	7/10	9/9	5/11	5/24
فاکتور پنجم : رسانه‌های مکتوب	7/10	4/13	7/10	6/27
فاکتور ششم : بازی‌های فکری و کامپیوتری	13/8	3/10	9/14	24
فاکتور هفتم : فرهنگی	8/18	4/14	8/8	8/22
فاکتور هشتم : ورزشی	3/14	3/14	3/14	1/20
فاکتور نهم : - فعالیت‌های تفریحی رتبه پسند	9/23	3/12	3/13	8/9
فاکتور دهم : سرگرمی‌ها	30	1/10	4/12	4/25
مجموع واریانس تبیین شده				9/63

توضیح: به دلیل حجم زیاد داده‌ها در جدول فوق در مقایسه با جداول مشابه قبلی، در این جدول تنها به ذکر فاکتورها اکتفا شده و از ذکر نمرات هر فاکتور خودداری شده است. از این‌رو، ستون های مریوط به بارهای عاملی و میانگین نمرات از جدول حذف شده است.

الگوی فعالیت ورزشی با جنس، تاہل و درجه بالایی از مذهبی بودن همبستگی مثبت و معنی‌داری به لحاظ آماری دارد. این روابط نشان می‌دهد که این سبک زندگی بیشتر در بین پاسخگویان مذهبی‌تر، متاہل و مرد شایعتر است.

الگوی تفریحی مبتنی بر سرگرمی ها و تفنن های شخصی، که غالبا در کنشهایی چون گوش دادن به رادیوهای داخلی و جمع‌آوری کلکسیون‌های مختلف دیده می‌شود، بیشتر در میان جوانان دارای تحصیلات نسبتاً بالا که به خانواده‌های دارای سطح بالایی از سرمایه فرهنگی تعلق دارند و نیز جوانانی که نسبت به بقیه مذهبی‌ترند رواج دارد.

الگوی فعالیت‌های تفریحی (هنری) نخبه پسند مانند رفتن به فرهنگ‌سراها و رفتن به شناور، در میان نوجوانان یا جوانان کم سن و سال‌تر، جوانان متاهل و غیر شاغل و مذهبی‌تر رواج دارد.

جدول ۳ ضرایب همبستگی بین فعالیت‌های فراغتی و متغیرهای موقعیتی

متغیرهای موقعیتی	سن	جنس	وضع تأهل	وضعیت فعالیت	پاسخگویی تحصیلات	مادر تحصیلات	درجه مذهبی بودن	متغیرهای موقعیتی
رسانه‌ای (تصویری)	**17/0-	*10/-	**18/0	**17/0	06/0	09/0	**15/0	06/0-
چت و گفتگو	**14/0-	08/0-	08/0	**25/0	07/0	03/0	09/0	02/0-
خانواده گرا	05/0-	**18/0-	**17/0	02/0	07/0-	06/0-	09/0	*12/0
سیاحتی (توریستی)	06/0-	-0/+1	**20/0	07/0	004/0	04/0	09/0	/+4
رسانه‌ای مکتوب (مطالعاتی)	*10/0-	**18/0-	**13/0	03/0	*10/0	03/0	04/0	**14/0
بازی فکری و کامپیوتري	07/0-	*11/0	08/0	07/0	*11/0	07/0	08/0	07/0
فرهنگی	**24/0-	*13/0-	**25/0	*12/0	02/0	09/0	08/0	07/0-
ورزشی	-0/+8	*11/0	**15/0	04/0	05/0	04/0	03/0	**16/0
نخبه پسند	**16/0-	05/0-	0/17**	**14/0	004/0	04/0	07/0	07/0
سرگرمی‌ها	02/0-	06/0	07/0	12/0	*11/0	06/0	06/0	*13/0

*: سطح معنی داری بالاست.

**: سطح معنی داری بسیار بالاست.

ترجیحات موسیقایی جوانان

یافته‌های تحقیق در خصوص ترجیحات موسیقایی با توجه به میزان محبوبیت و عمومیت انواع موسیقی‌ها (انواع ایرانی و غربی) همچنین انواع سبک‌های موسیقایی (براساس تحلیل عاملی) در میان افراد مورد مطالعه به ترتیب اهمیت در جدول ۴ نشان داده شده است. به طوری که از میانگین پاسخ‌ها و فراوانی نسبی آنها معلوم می‌شود که از بین ۱۶ نوع موسیقی، موسیقی پاپ ایرانی به توسط خوانندگان ایرانی مقیم خارج از کشور (به وزه لوس آنجلس آمریکا) ساخته می‌شود از بیشترین میزان محبوبیت، و موسیقی سلسسا از پایین‌ترین رتبه در میان پاسخگویان برخوردار است. برای مثال، در حالیکه ۷۲/۸ درصد پاسخگویان با میانگین نمره ۹/۷ در حد «خیلی زیاد» و «زیاد» به موسیقی پاپ ایرانی گوش می‌کنند، تنها ۲/۴ درصد آنان با میانگین نمره ۷/۷ به موسیقی سلسسا در این حدود گوش فرا می‌دهند.

جدول ۴ توزیع درصد پاسخگویان بر حسب ترجیحات موسیقایی و نتایج تحلیل عاملی مصرف انواع موسیقایی در میان آنها

توزیع	درصد	پاسخگویان	میانگین نمره ها	میانگین نمره ها	درصد	درصد	بارهای عاملی
			شده تبیین واریانس درصد	شده تبیین واریانس درصد			

	2/13		57/3	خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم	اصلًا	فاکتور اول: موسیقی پاپ
75/0		97/4		3/50	5/22	2/15	8/2	5/4	7/4	پاپ ایرانی خارج از کشور
70/0		08/4		7/24	26	1/19	0/7	6/9	6/13	پاپ ایرانی خارج از کشور
59/0		50/3		6/7	8/17	7/31	6/16	5/12	9/13	پاپ غربی
59/0		20/3		9/7	7/15	4/26	11	5/16	5/22	پاپ ایرانی داخل کشور
57/0		99/2		3/7	3/15	18	7/15	5/15	2/28	کلاسیک غربی
44/0		63/2		8/5	3/9	3/17	9/15	5/13	3/38 5/4	حاجز غربی
									6/9	رالک اندرو
										Eigenvalue = 1/98
	2/10		5/2							فاکتور دوم: موسیقی سنتی اصیل ایرانی
83/0		73/2		1/5	8/5	16	1/9	7/23	3/40	موسیقی سنتی همراه با آواز ایرانی
82/0		46/2		9/3	8/6	5/17	3/12	22	4/37	موسیقی محلی اقوام ایرانی
53/0		39/2		1/4	8/3	13	1/9	7/23	3/40	موسیقی سنتی بدون کلام ایرانی
										Eigenvalue = 1/5
	9/29		36/2							فاکتور سوم: موسیقی رقص حدید (Modern Dance music)
83/0		43/3		6/23	8/11	2/15	9/9	12	5/27	تکنو رب هوی متال
81/0		83/2		14	7/9	4/12	7/12	3/11	8/39	سول غربی
77/0		64/2		7/10	3/11	8/9	4/8	2/14	9/44	ریگه سلسسا
71/0		05/2		4/3	7/5	2/5	8/12	3/14	2/57	
57/0		03/2		3/4	9/1	3/11	4/9	8/15	6/56	
54/0		77/1		0/1	3/3	8/6	0/8	5/17	8/62	
										Eigenvalue = 4/48
	36/53									مجموع واریانس تبیین شده

تحلیل داده ها بیانگر ۱۶ نوع موسیقی مذکور در سه گروه قابل تشخیص و شناسایی هستند که در واقع سه سبک

یا الگوی موسیقایی را در بین جمیعت نمونه تشكیل می‌دهند. این سه گروه شامل موسیقی پاپ، موسیقی سنتی اصیل ایرانی و موسیقی رقص جدید می‌باشند که در مجموع ۵۲٪/۳۶٪ کل واریانس را تبیین می‌کنند. با توجه به اهمیت سبک‌های موسیقایی، همانگونه که میانگین متوسط نمرات مولفه‌ها نشان می‌دهد، سبک موسیقی پاپ (۲/۵۷) عامترین و پراهمیت‌ترین و موسیقی رقص جدید (۳/۲) کم اهمیت‌ترین را در جوانان مورد مطالعه تشكیل می‌دهد و سبک موسیقی سنتی اصیل ایرانی (۵/۲) ما بین این دو سبک موسیقایی قرار دارد. در بین انواع موسیقی‌های الگوی پاپ، پاپ ایرانی خارج از کشور با میانگین نمره ۹/۹۷ بالاترین طرفدار و موسیقی راک اندرول با میانگین ۲/۶۳ کمترین طرفدار را در بین پاسخگویان دارا هستند. از نظر توزیع درصد فراوانی نیز، ۷۲/۸ درصد از پاسخگویان موسیقی نوع اول و حدود ۱۵ درصد از آنان موسیقی نوع دوم را در حد خیلی زیاد و زیاد گوش می‌کنند. همینطور در بین موسیقی‌های الگوی سبک موسیقی سنتی اصیل ایرانی، موسیقی سنتی همراه با آواز ایرانی با میانگین نمره ۲/۷۳ بیشترین هوادار و موسیقی سنتی بدون کلام ایرانی با میانگین نمره ۲/۳۹ پایینترین طرفدار را در میان پاسخگویان پرخوردار می‌باشد. در بین سبک موسیقی رقص جدید، موسیقی تکنو با میانگین ۳/۴۲ رایج‌ترین و موسیقی سلسما با میانگین نمره ۱/۷۷ کم رواج‌ترین موسیقی را در میان افراد مورد بررسی تشکیل می‌دهد. از نظر فراوانی نسبی، حدود ۲۵ درصد از پاسخگویان موسیقی تکنو و حدود ۱۰ درصد نیز موسیقی سلسما را در حد خیلی زیاد گوش می‌کنند.

تحلیل روابط بین ترجیحات موسیقایی پاسخگویان و مشخصات موقعیتی آنان، نشان می‌دهد که سبک‌های زندگی جوانان مورد مطالعه چگونه حول محور موسیقی شکل گرفته است و دارای چه روابطی است. به طوریکه ضرائب همبستگی مندرج در جدول ۶ معلوم می‌دارد، در حالیکه بین گوش دادن جوانان به موسیقی‌های غربی ریگه، پاپ، هوی متال و سلسیا با آجره که پیروریدیو آن را سرمایه فرهنگی یا آموزشی (سطح بالایی از تحصیلات) می نامد یک همبستگی مثبت و معنیداری از نظر آماری وجود دارد، بین علاقه به موسیقی محلی اقوام ایرانی با سرمایه آموزشی همبستگی منفی برقرار است. بعبارتی موسیقی اخیر بیشتر در بین پاسخگویان با سرمایه فرهنگی پایین رواج دارد. با توجه به نفس والدین در بازتولید سرمایه‌های مختلف فرزندان آنان، به نظر می‌رسد در خانواده‌هایی که والدین از سطح تحصیلات بالایی برخوردارند نوع خاصی از ذائقه موسیقایی نیز در میان فرزندان شکل می‌گیرد. بطوریکه سطح بالایی تحصیلات پدر با سطح بالایی از گوش دادن جوانان تهرانی به موسیقی‌های ریگه و سلسیا همبسته است. در ضمن سطح بالایی تحصیلات مادر با سطح بالایی از گوش دادن جوانان تهرانی به موسیقی کلاسیک غربی و موسیقی ریگه و با سطح بالایی از گوش دادن به موسیقی محلی همبسته است.

همینطور داده های جدول ۵ همیستگی های شدیدی را بین سن و نوع موسیقی مورد علاقه جوانان نشان می دهد. بدین معنی که، پاسخگویان حوان تر با نجوانان بیش از سایر پاسخگویان به موسیقی سنتی بدون کلام ایرانی، موسیقی کلاسیک غربی و موسیقی سنتی همراه با آواز ایرانی گوش می دهند. در حالیکه پاسخگویان که در سنین بالاتر جوانی قرار دارند بیش از سایر پاسخگویان موسیقی پاپ ایرانی ساخت خارج از کشور (بیوژه امریکا) را گوش می دهند.

همیستگی های معنی داری نیز بین حننسیت و موسیقی مورد علاقه جوانان تهرانی مشاهده می شود. یعنی پسران بیش از دختران به موسیقی ها غریبی همو می تکنند، سول، رپ، سلسما، ریگه گوش می کنند. در خصوص سایر موسیقی ها تفاوتی از نظر میزان علاقه بین جوانان دختر و پسر وجود ندارد.

وضع تاھل فقط با دو نوع موسیقی همیستگی نشان می دهد. جوانان متاھل بیش از مجردها موسیقی سنتی ایرانی همراه با آواز گوش می کنند اما موسیقی غربی هوی متال را اصلاً گوش نمی دهند با در مقایسه با مجردها کمتر گوش می دهند. وضع فعالیت (شغلی) پاسخگویان نیز فقط با دو نوع موسیقی همیستگی نشان می دهد. جوانان شاغل بیش از سایر جوانان به موسیقی محلی اقوام ایرانی علاقه دارند در حالیکه غیر شاغل ها نیز بیش از شاغلین به موسیقی ریگه گوش می دهند. همیستگی بین درجه مذهبی بودن جوانان و ۶ نوع موسیقی هم تا حدودی خلاف انتظار بود. برای مثال، در حالیکه جوانان مذهبی تر بیش از سایر جوانان به موسیقی سنتی ایرانی (هم بدون کلام و هم با آواز) گوش می دهند (مشاهده کاملاً قابل انتظار)، اما همانگونه آنان به موسیقی های رپ و هوی متال بیش از سایر جوانان گوش می دهند اما کمتر از بقیه به موسیقی راک اند رول و سلسسا گوش می دهند.

ضرایب همیستگی مدرج در جدول مذکور هیچ پراکنش معنی داری بین برخی از الگوهای دائمی موسیقایی با متغیرهای موقعیتی نشان نمی دهند و آن در واقع بیانگر کارکرد دوگانه موسیقی در شکل دهنده به سیک زندگی جوانان است، که از یک طرف میل به هماندیگردی و از سوی دیگر میل به تمایز و تفکیک. اگر هم ما قصد تبیین تفاوت های موجود در دائمی موسیقایی جوانان را داریم باید از متغیرهایی فراتر از متغیرهایی که در این تحقیق به آنها برداخته ایم استفاده کنیم.

جدول ۵ نتایج ضرایب همیستگی بین ترجیحات موسیقیابی جوانان و متغیرهای موقعیتی آنان

متغیرهای موقعیتی	ترجیحات موسیقیابی	سن	جنس	وضع تاہل	وضع فعالیت	پاسخگو	پدر	تحصیلات پدر	تحصیلات مادر	درجہ مذهبی بودن
موسیقی سنتی ایرانی	*12/0	09/0-	05/0-	04/0-	07/0-	01/0-	07/0-	**19/0-		
موسیقی سنتی با آواز	**23/0	06/0-	05/0-	05/0-	04/0-	*10/0	04/0-	*11/0-		
موسیقی محلی	03/0	*12/0-	04/0-	**14/0-	**17/0-	00/0-	04/0-	06/0-		
پاپ داخل کشور	05/0	04/0	05/0	04/0	04/0-	04/0	07/0-	06/0		
پاپ ایرانی خارج کشور	09/0-	04/0	05/0	09/0	05/0-	00/0	*12/0	**15/0		
کلاسیک غربی	05/0-	*11/0	07/0	03/0-	•/٠١	03/0-	05/0-	**15/0-		
جاز	03/0-	06/0	08/0	07/0	00/0	01/0	00/0	03/0-		
راک اند رول	*13/0-	06/0	01/0	05/0	06/0-	02/0-	00/0	01/0		
پاپ غربی	08/0-	09/0	07/0	*11/0	00/0	01/0-	06/0	02/0-		
ریگه	02/0-	**16/0	**19/0	**15/0	*11/0	03/0-	*12/0	00/0-		
هوی متال	*12/0	04/0	07/0	*11/0	01/0	*12/0-	٠/٢٤**	07/0-		
رب	*11/0	00/0-	02/0-	02/0	*12/0-	01/0-	*11/0	04/0		
سول	03/0-	02/0	07/0	09/0	00/0	-٠/١٠	**22/0	05/0-		
زکنو	09/0-	00/0	01/0	02/0	04/0-	01/0-	**18/0	01/0		
سلسما	**18/0-	07/0	*12/0	*12/0	02/0-	-٠/٠٣	**14/0	01/0		

*: سطح معنی داری بالاست.

**: سطح معنی داری بسیار بالاست.

ترجیحات ماهواره ای

همانطورکه قلاً اشاره شد ترجیحات ماهواره ای جوانان مورد بررسی به دو طریق یعنی میزان استفاده پاسخگویان شبکه های تلویزیونی ماهواره ای (خارج از کشور) فارسی زبان (که شامل ۱۹ کanal می شود) و میزان تماشای ژانرهای (گونه ها) مختلف مربوط به فیلم های ماهواره ای یا ویدئویی (۱۲ گونه) مورد مطالعه قرار گرفت، که در ذیل مهمترین یافته های تحقیق بطور مجزا ارائه می شود.

الف- کانال های ماهواره ای فارسی زبان

یافته های مطالعه میدانی در خصوص میزان تماشای هر یک از شبکه های تلویزیونی فارسی زبان (ترجیحات ماهواره ای پاسخگویان) به ترتیب از پریندنه ترین تا کم بیننده ترین آنها و همچنین گروههای شبکه ها بر اساس فاکتورهای سیاسی و تجاری، سیاسی (اطلاعات و تبلیغات سیاسی علیه حکومت ایران) و شبکه های تجاری (موسیقی و سرگرمی) منتج از تحلیل عاملی در جدول ۶ نشان داده شده است.

بر اساس داده های جدول، از بین کانال های یازده گانه مورد بررسی، شبکه پی ام سی (PMC)، بالاترین اهمیت (رتبه اول) و شبکه آف ان فارسی (AFN FARSI) (پایین ترین اهمیت (رتبه نوزدهم) را در میان افراد مطالعه داراست. این موضوع بوضوح از میانگین نمرات عامل ها و همچنین از طیف توزیع درصد های «خیلی زیاد» تا «خیلی کم» یا «اصلاً» متدرج در جدول مذکور نیز قابل استنتاج است. برای متال، در حالیکه شبکه پی ام سی بطور میانگین ۸/۴ بیننده داراست، شبکه آف ان فارسی بطور میانگین ۲/۰۲ بیننده را دارا می باشد. همینطور، در صورتیکه بیش از ۶ درصد پاسخگویان در حد «خیلی زیاد» یا «زیاد» برنامه های شبکه نخست را تماشا می کنند، تنها حدود ۱۰ درصد از آنان برنامه های شبکه دوم را در این حدود تماشا می کنند و نزدیک ۶۰ درصد از پاسخگویان اصلاً این شبکه را تماشا

نمی کنند.

با توجه به نتایج تحلیل عاملی، به نظر می رسد شبکه های تجاری، که عمدتاً به پخش موسیقی و برنامه های سرگرم کننده می پردازند، بیش از سایر شبکه ها (سیاسی و اطلاعاتی) توجّه جوانان مورد بررسی در این تحقیق را به خود جلب کرده اند. به طوریکه، گروه شبکه تجاری بالاترین میانگین متوسط عامل ها ($\frac{3}{8}/\frac{4}{4}$)، و گروه شبکه سیاسی و اطلاعاتی به ترتیب کمترین میانگین متوسط عامل ها ($\frac{2}{4}/\frac{8}{2}$ و $\frac{2}{4}/\frac{8}{2}$) را از نظر میزان تماشا پاسخگویان به خود اختصاص داده اند. این موضوع بنحوی در درصد های «خیلی زیاد» و «زیاد» شبکه های هر گروه منعکس شده است. در بین شبکه های تجاری، شبکه پی.ام.سی. بالاترین بیننده (میانگین عامل: $\frac{4}{4}/\frac{8}{1$)، درصد میزان تماشا در حد خیلی زیاد و زیاد ($\frac{6}{8}/\frac{2$) و جامجم پایین ترین بیننده (میانگین عامل: $\frac{4}{2}/\frac{2$)، درصد میزان تماشا در حد خیلی زیاد و زیاد ($\frac{2}{7}/\frac{9$) را داراست. در بین شبکه های سیاسی، بیشترین بیننده به شبکه آ.آی.تی.وی. (میانگین نمره: $\frac{2}{15}/\frac{15$)، درصد میزان تماشا در حد خیلی زیاد و زیاد ($\frac{2}{5}/\frac{5$) و کمترین بیننده به شبکه آپادانا (میانگین نمره: $\frac{2}{18}/\frac{18$)، درصد میزان تماشا در حد خیلی زیاد و زیاد ($\frac{10}{6}/\frac{6$) تعلق دارد. در میان شبکه های اطلاعاتی، شبکه تماشا بالاترین اهمیت (میانگین نمره: $\frac{2}{28}/\frac{28$)، درصد میزان تماشا در حد خیلی زیاد و زیاد ($\frac{14}{14}/\frac{14$) و شبکه آ.اف.ان. فارسی کمترین اهمیت (میانگین نمره: $\frac{2}{30}/\frac{30$)، درصد میزان تماشا در حد خیلی زیاد و زیاد ($\frac{10}{3}/\frac{3$) را دارا می باشد(جدول ۶).

جدول ۶ توزیع درصد پاسخگویان بر حسب میزان تماشا های هر یک از شبکه های تلویزیونی ماهواره ای فارسی زبان (خارج از کشور) و نتایج تحلیل عاملی مصرف انواع این شبکه های فارسی زبان در میان آنان (پس از جرخش واریماکس)

بارهای عاملی	درصد واریماکس تبیین شده	میانگین نمره ها	میانگین متوسط نمره ها	توزيع درصد پاسخگویان								شبکه های تلویزیونی
				خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم	اصلا			
	55/50		08/2									فاکتور اول: شبکه های اطلاعاتی و سرگرمی
82/0		40/2	8/8	4/7	4/7	11	9/9	9/13	49			وی. او. ا. تماشا رنگارنگ ابو کanal لحظه ا. اف. ان. فارسی
81/0		28/2	4/7	6/6	5/11	9/8	7/11	7/11	9/53			
81/0		17/2	3/4	7/5	5/13	2/9	8/13	8/13	6/53			
75/0		05/2	4	2/3	1/12	1/10	3/15	3/15	2/55			
75/0		04/2	8/3	3/5	1/9	1/11	4/14	4/14	3/56			
60/0		03/2	2/6	1/4	5/6	4/12	2/11	2/11	7/59			
										Eigenvalue = 9/60		
	64/11		43/2								فاکتور دوم: شبکه های سیاسی	
83/0		15/3	8/16	7/14	2/15	5/6	7/10	6/35				ان.آی.تب.وی. امیداران کanal ۲ پارس کanal ۱ ازادی آپادانا تب.وی. ملی
81/0		86/2	1/12	3/7	7/19	7/13	7/9	5/37				
70/0		45/2	7/10	9/5	7/10	3/9	1/17	3/46				
69/0		49/2	6/3	6/10	8/15	5/12	15	2/42				
68/0		46/2	9	9	1/12	8/6	5/15	6/47				
64/0		40/2	4/8	7/5	1/16	9	4/8	3/52				
56/0		18/2	4	6/6	8/11	5/11	7/12	3/53				
55/0		19/2	6/6	7/5	9/10	10	9/10	10				
										Eigenvalue = 2/21		
	93/5		84/3								فاکتور سوم: شبکه های تجاری	
86/0		81/4	3/45	9/22	2/13	5/8	5/3	2/6				پی.ام.سی. تبیش ای.پی.ام. جام جم ای.تب.ان.
80/0		23/4	3/27	26	8/17	6/10	4/4	4/13				
69/0		51/3	4/13	1/16	2/24	7/16	9/9	1/19				
68/0		42/3	7/13	2/15	9/26	8/9	9/11	5/22				
59/0		37/3	6/12	4/15	7/25	3/12	6/10	4/23				
										Eigenvalue =		

											1/12
	13/68										مجموع واريانس تبیین شده

تحلیل روابط بین شبکه های ماهواره ای فارسی زبان مورد علاقه جوانان و متغیرهای موقعیتی آنان نتایج جالبی را آشکار می سازند. اولین مشاهده آن است که نوع کانال های ماهواره های فارسی زبان مورد تماسا جز در موارد محدودی نمی تواند باعث تفکیک و تمایز جوانان شود. برای مثال، آزمون های همبستگی نشان می دهد که جوانترها (نوجوانان) بیش از سایر جوانان برنامه های شبکه ای آن. آی. تی. وی، پارس و تاش را تماسا می کنند. اما در مورد سایر شبکه های بین جوانان از نظر سن و سال آنها تفاوت معنی داری دیده نمی شود. همچنین دختران عموماً بیش از پسران برنامه های شبکه های فارسی زبان را تماسا می کنند هر چند این تفاوت فقط در مورد میزان تماسای دو شبکه (آف. آن و آپارادان) معنی دار است. فقط شبکه آن. آی. تی. وی. توانسته است باعث تفکیک و تمایز جوانان مجرد از متاهل شود. به این معنی که جوانان متاهل بیش از مجردها برنامه های این شبکه را تماسا می کنند. تحلیل داده ها در مورد سایر شبکه های هیچ تفاوت معنی داری بین جوانان مجرد و متاهل آشکار نمی سازد. در عین حال، وجود همبستگی های منفی غیر معنی دار این گرایش را نشان می دهد که جوانان متاهل بیش از جوانان مجرد برنامه های شبکه های سیاسی را تماسا می کنند و بر عکس کمتر از جوانان مجرد سراغ شبکه های جوان پسند موسیقی محور آی. آی. آن، جام جم، آی. پی. آن، تابش، پی. ام. سی. می روند. همچنین جوانان غیر شاغل (دانش آموز، دانشجو، سرباز، خانه دار) بیش از جوانان شاغل برنامه های شبکه جوان پسند و غیرسیاسی پی. ام. سی. را تماسا می کنند. اما در مورد سایر شبکه ها (یعنی شبکه های ردیف ۶ تا ۱۹ که اکنون سیاسی هستند) این جوانان شاغل هستند که بیش از سایر جوانان تماسا جای پر و پا فرض محسوب می شوند. نکته جالب توجه آنکه بین جوانان تهرانی با سطوح مختلف تحصیلی هیچ تفاوت معنی داری از نظر شبکه های ماهواره ای مورد علاقه مشاهده نمی شود. این موضوع در مورد همبستگی سطح تحصیلات والدین پاسخگویان با شبکه های مورد علاقه جوانان نیز کم و بیش صادق است (جدول ۷).

نکته قابل توجه دیگر اینکه، جوانان مذهبی تر کمتر از یقینه جوانان بین‌نامه های شاد و سرگرم کننده بی‌آم.سی و تابش (بطور معنی دار از نظر آماری) و جامجم، آی.ان.تی. و آی.بی.ان (بطور غیر معنی دار از نظر آماری) را تماساً می کنند اما جوانان مذهبی تر بسیار بیشتر از سایر جوانان بین‌نامه شبکه های سیاسی هستند (همان).

جدول ۷ نتایج ضرایب همبستگی بین ترجیحات شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای و متغیرهای موقعیتی پاسخگویان

* * 18/0	09/0-	08/0-	06/0-	*	01/0	02/0-	06/0-	تماشا
* * 21/0	03/0-	01/0-	00/0-	07/0-	07/0	06/0-	08/0-	تلویزیون
*/19**	06/0-	02/0-	03/0-	*	08/0	* 2/0-	07/0-	آ. اف. ان.
*/19**	-0/02	00/0	00/0-	07/0-	07/0	09/0-	09/0-	لحظه
* * 16/0	* 12/0-	05/0-	03/0-	08/0-	06/0	07/0-	09/0-	وی. او. ا.
* * 20/0	07/0-	01/0-	02/0	*	06/0	08/0-	09/0-	امیداران

ب- ترجیحات فیلمی

یافته های تحقیق نشان می دهد که بین ۱۲ نوع فیلم مورد بررسی، فیلم های عشقی و رمانیک در صدر و فیلم های جنگی در قعر علائق و ترجیحات فیلمی جوانان تهرانی قرار دارد. در حالیکه نزدیک ۵۹ درصد از پاسخگویان چنین فیلم هایی را در حد «خیلی زیاد» یا «زیاد» تماشا می کنند و فقط ۱۰/۱ درصد هیچ علاقه ای به چنین فیلم هایی ندارند، تنها حدود ۲۳ درصد در حد «خیلی زیاد» یا «زیاد» این فیلم ها را می بینند و نزدیک ۴۵ درصد این فیلم ها را «اصل» نمی بینند با در حد «خیلی کم» تماشا می کنند (جدول ۸).

براساس تحلیل عاملی چهار طبقه از الوبت های فیلمی جوانان مورد بررسی بر مبنای چهار عامل

مشتمل بر فیلم های خشن - جنگی، سیاسی - جنایی، عشقی - ترسناک و محرك جنسی مورد شناسایی قرار گرفت. در بین این طبقات، فیلم های عشقی با بالاترین میانگین متوسط نمرات (۱۵/۴) بیشترین جذابیت و فیلم های خشن و جنگی با کمترین میانگین متوسط نمرات (۳/۱۰) پایین ترین جذابیت را برای پاسخگویان دارند، فیلم های سیاسی - جنایی و محرك جنسی به ترتیب میانگین متوسط نمرات ۳/۴۵ و ۳/۲۷ در این بین قرار دارند (همان).

مقایسه انواع فیلم ها از نظر جذابیت برای جوانان مورد بررسی در داخل هر طبقه نشان می دهد که در بین فیلم های گروه عشقی - ترسناک، فیلم های عشقی با میانگین نمره ۴/۶ بیشترین تماشا کنند و فیلم های خانوادگی با میانگین ۲/۱۴ کمترین تماشا کنند را در میان افراد نمونه دارا هستند. در بین فیلم های گروه سیاسی - جنایی، فیلم های سیاسی و فیلم های جنایی هر کدام با میانگین نمرات ۲/۶۴ و ۲/۶۳ بالاترین بینندگی و فیلم های حماسی و تاریخی با میانگین نمرات ۳/۰۹ پایین ترین بینندگی را برخوردارند. همینطور در بین گروه فیلم های خشن - جنگی، فیلم های رزمی با میانگین نمره ۳/۲۴ بالاترین متفاوتی و فیلم های تخیلی با میانگین نمره ۳/۰۳ پایین ترین متفاوتی را دارا می باشد. گرایشات مذکور را می توان بوضوح در ستونهای «خیلی زیاد» و «زیاد» مربوط به توزیع در صدهای جدول ۷ مشاهده کرد (همان).

تحلیل روابط بین ترجیحات گونه های سینمایی و متغیرهای موقعیتی، آنکه که در جدول ۹ آمده است، نتایج مهمی آشکار می سازد. نخست اینکه، متغیر جنسیت با همه گونه های سینمایی به جز سه گونه (کمده، تخلیلی - علمی و تا حدودی ترسناک و عشقی) دارای همیستگی شدید مثبت با منفی است. از میان ۱۲ گونه سینمایی فقط دو گونه (فیلم های خانوادگی و تا حدودی فیلم های عشقی) مورد علاقه خاص دختران است و می توان گفت گونه هایی زنانه هستند. سایر گونه ها بوزه فیلم های جنگی، محرك جنسی، وسترن، پلیسی - جنایی، سیاسی - جاسوسی، رزمی - کارانه، تاریخی و حماسی و تا حدودی فیلم های ترسناک گونه هایی مردانه محسوب می شوند. دلیل این امر علاوه بر تفاوت های بیولوژیک و روانشناسی بین دو جنس، احتمالاً ناشی از شبیه های جامعه پذیری متفاوت زن و مرد در جامعه ایرانی است. البته به نظر می رسد این مشاهده یک روند جهانی در زندگی جوانان باشد.

جدول ۱ توزیع درصد پاسخگویان بر حسب ترجیحات فیلمی آنان ایج تحلیل عاملی مصرف انواع فیلم ها در میان پاسخگویان

توزیع درصد پاسخگویان	متغیرهای عاملی
درصد واریانس تبیین شده	بارهای عاملی
میانگین نمرات(درصد فراوانی)	میانگین نمرات(درصد فراوانی)
میانگین متوسط نمرات(درصد فراوانی)	

	33/26		10/3	خیلی زیاد	زیاد	متوسط	کم	خیلی کم	اصلا	فاکتور اول: خشن، حنگی
60/0 69/0 74/0 65/0		34/3 20/3 10/3 03/3		19 3/14 7/9 4/9	6/13 2/11 4/10 14	9/12 3/21 8/25 6/17	1/15 1/10 5/11 14	8/13 2/20 5/19 4/18	6/25 23 2/23 4/26	رزمی تخلیقی علمی وسترن حنگی
										Eigenvalue = 3/16
	44/14		45/3							فاکتور دوم: سیاسی حنایی
83/0 74/0 48/0		64/3 64/3 09/3		5/20 16 5/11	1/20 1/19 4/12	2/14 6/22 5/20	2/15 4/13 9/13	2/8 4/13 8/12	8/21 5/15 8/28	سیاسی حنایی حماسی و تاریخی
										Eigenvalue = 1/73
	7/10		15/4							فاکتور سوم: عشقی ترسناک
78/0 66/0 45/0 74/0		49/4 41/4 29/4 64/3		2/39 4/32 9/31 4/14	6/19 5/21 6/19 7/19	7/17 2/22 2/20 3/23	2/8 8/9 9/11 15	1/5 3/6 4/6 7/12	1/10 7/7 10 8/14	عشقی کمدی ترسناک خانوادگی
		9/8		27/3						Eigenvalue = 1/28
81/0		27/3		9/22	9/4	1/17	8/12	3/13	5/28	فاکتور چهارم: محرک جنسی
										Eigenvalue = 1/07
	42/60									مجموع واریانس تبین شده

دوم اینکه، اگرچه جوانان بالغ تر بیش از سایر جوانان فیلم های تاریخی - حماسی و سیاسی - جاسوسی می بینند اما در مورد سایر گونه ها تفاوت معنی داری از این نظر بین جوانان متعلق به سنین مختلف دیده نمی شود.

سوم اینکه، جوانان مجرد بیش از متاهل ها فیلم های ترسناک، پلیسی - حنایی و حنگی تماشا می کنند در عوض متاهل ها بیش از مجرد ها فیلم های خانوادگی می بینند اما هم جوانان مجرد و هم متاهل به یک اندازه فیلم های محرک جنسی تماشا می کنند. این مشاهده در مورد بقیه گونه ها صدق می کند.

نتیجه مهم دیگر اینکه، سطح بالاتری از تحصیلات با سطح بالاتری از تماشای فیلم های سیاسی - جاسوسی، تاریخی - حماسی و فیلم های ترسناک همبسته است. در مورد سایر گونه ها سطح تحصیلات نمی تواند جوانان تهرانی را از همدیگر تمایز سازد. براساس یافته ها، هرچه جوانان مذهبی تر باشند تماشای فیلم های خانوادگی، رزمی - کاراته و تخلیقی - علمی افزایش می یابد و تماشای فیلم های محرک جنسی نیز به شدت کاهش می یابد.

جدول ۹ ضرایب همبستگی بین ترجیحات فیلمی پاسخگویان و متغیرهای موقعیتی آنان

متغیرهای موقعیتی	سن	جنس	وضع تاہل	وضع فعالیت	پاسخگو	تحصیلات پدر	تحصیلات مادر	درجه مذهبی بودن
ترجیحات فیلمی	09/0		**33/0	*13/0-	03/0-	08/0	01/0	03/0
جنگی						08/0	06/0	00/0
وسترن	05/0-		**20/0	08/0-	06/0	08/0	06/0	00/0
خانوادگی	00/0-		**18/0	*12/0	05/0	07/0	01/0	*13/0
ترسناک	04/0		10/0	02/0-	*11/0	06/0	07/0	07/0-
کمدی	02/0		02/0	01/0-	01/0	06/0	05/0	08/0
عشقی	07/0		09/0-	02/0-	00/0	02/0-	04/0	01/0
تاریخی و حماسی	*12/0		05/0-	*12/0	*12/0	06/0	06/0	06/0
پلیسی، جنایی	03/0		**20/0	**15/0-	07/0-	03/0	02/0-	02/0-
سیاسی - جاسوسی	*12/0		08/0-	**21/0	00/0	**16/0	**17/0	**18/0
رزمنی - کاراته	08/0		09/0-	05/0	06/0	07/0	03/0	*12/0
تحرک جنسی	01/0		**30/0	02/0	05/0	03/0	06/0	**14/0
تخیلی - علمی	09/0-		05/0	04/0	02/0	00/0	06/0	*12/0

* سطح معنی داری بالاست.

** سطح معنی داری بسیار بالاست.

نتیجه گیری

در این مقاله سعی شد براساس مطالعه تعریفی در شهر تهران، تصویری از سبک‌های جدید هوت پذیری جوانان در شهر تهران بر اساس فعالیت‌های تفریحی، دائمی های موسیقایی و ماهواره‌ای ارائه شود و به بخش مهمی از سئوالاتی که در خصوص نوع و ماهیت سبک‌ها و خرد فرهنگی‌های جوانان پاسخ داده شود.

نتایج به دست آمده از مطالعه میدانی نشان داد که با عنایت به فعالیت‌های تفریحی و فراغتی، ۱۰ عامل با ۱۰ نوع سبک یا الگو را می‌توان شناسایی کرد. از بین این سبک‌ها، فعالیت‌های مربوط به الگوی رسانه‌های بصری بالاترین و فعالیت‌های مربوط به سرگرمی‌ها (جون جمع‌آوری کلکسیون و غیره) کمترین طرفدار در میان افراد مورد بررسی برخوردار است. نتایج آزمون های همبستگی نیز نشان داد که سبک‌های زندگی مبتنی بر فعالیت‌های تفریحی جوانان مورد مطالعه همچنان تایپ جنسیت، سن، وضع تاہل، وضع اشتغال، سطح تحصیلات آنان و والدین آنها و درجه مذهبی بودن آنان است. اگر در جوامع غربی تغییر الگوی گذار جوانی به برابر شدن سطح درآمد و پول توجیبی جوانان در طبقات مختلف اجتماعی منجر شده است در جامعه ایرانی هنوز از این لحاظ نایابری وجود دارد، چه بسا جوانانی که با اتومبیل خود یا حتی اتومبیل والدین خود بک سری از تفریحات را برای خود به وجود می‌آورند اما هستند جوانانی که نه خود و نه والدینشان از عده خرید یک دوچرخه هم بزمی‌آیند و دوران گذار آنها صرف تخفیف آلام و رنج‌های خانواده‌های فقرزده‌شان می‌شود. بنابراین اگرچه در جوامع غربی تمایزات طبقاتی و جنسیتی بدليل عملکرد صنایع تفریحی و تجربه مشترک دوران گذار کم رنگ شده است اما یافته‌های پژوهش حاضر نشان می‌دهد چنین وضعیتی در جامعه ایرانی هنوز تحقق نیافته است.

تحلیل داده‌ها نشان داد که براساس ملک ترجیحات موسیقایی، می‌توان از سه نوع سبک مشتمل بر موسیقی پاپ، موسیقی رقص مدرن و موسیقی سنتی اصل ایرانی سخن گفت. مقایسه انواع موسیقی‌های این سه نوع سبک معلوم ساخت که موسیقی پاپ (بترتیب پاپ ایرانی، که توسط ایرانیان مقیم خارج از کشور تولید می‌شود، پاپ غربی و موسیقی پاپ ساخت داخل کشون) در مقایسه با الگوهای دیگر از بیشترین میزان محبوبیت در میان جوانان مورد مطالعه برخوردار است. نکته قابل توجه اینکه، موسیقی ایرانی علیرغم تلاش و همچنین ارزش‌های هنری نهفته در آن نتوانسته علاقه پاسخگویان برانگیزد.

مطالعه رابطه بین نوع ترجیحات موسیقایی با متغیرهای موقعیتی پاسخگویان نشان داد که سن، جنس، سطح تحصیلات و درجه مذهبی بودن جوانان تهرانی دارای همبستگی‌های معنی‌داری با مصرف انواع موسیقی‌های ایرانی غربی می‌باشند. بنابراین فرضیه فردی شدن سبک‌های زندگی در مورد مصرف موسیقی تایید نمی‌شود و در

عوض نظریه پیر بوردیو مبنی بر تاثیر پذیری ذاته از جایگاه فرد در ساخت اجتماعی مورد تایید واقع شد. بررسی معلوم ساخت که بر اساس ترجیحات تلویزیونی (سینمایی)، سه نوع سبک متفاوت را از همدیگر قابل تفکیک می‌باشد که مشتمل بر سبک‌های زندگی مبتنی بر تماشای برنامه‌های شبکه‌های تجاری، شبکه‌های سیاسی و بالاخره شبکه‌های تلفیقی (تلفیق برنامه‌های سیاسی و سرگرم کننده) می‌باشند. در میان شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی زبان خارج از کشور شبکه‌های تجاری (بوزه شبکه‌های تپش و پی.ام.سی) بیشترین میزان محبوبیت را در نزد جوانان تهرانی برخوردارند.

همینطور، تحلیل گونه‌های سینمایی نشان داد که هرگاه ملاک تفکیک ترجیحات سینمایی باشد می‌توان از ۴ نوع سبک زندگی سخن گفت: سبک زندگی مبتنی بر تماشای فیلم‌های خشن یا جنگی، سبک زندگی مبتنی تماشای فیلم‌های سیاسی - جنایی، سبک زندگی مبتنی بر تماشای فیلم‌های عشقی و ترسناک و سبک زندگی مبتنی بر تماشای فیلم‌های محرك جنسی. اما مطالعه داده‌های مربوط به محتوا برname های مورد علاقه ویدئویی یا ماهواره‌ای جوانان تهرانی نشان داد که گونه‌های عشقی، کمدی و ترسناک بیشترین میزان محبوبیت را به خود اختصاص می‌دهند.

تحلیل داده‌ها در خصوص رابطه ترجیحات تلویزیونی و سینمایی جوانان تهرانی با متغیرهای موقعیتی نشان داد که درجه مذهبی بودن بیش از سایر متغیرهای موقعیتی روی انتخاب شبکه‌های تلویزیونی ماهواره‌ای فارسی زبان خارج از کشور تاثیر گذاشته است. به طوریکه جوانان مذهبی تر کمتر از بقیه جوانان برنامه‌های شاد و سرگرم کننده شبکه‌های تجاری همچون پی.ام.سی. و تپش را تماشا می‌کنند اما بیشتر از سایر جوانان برنامه‌های شبکه‌های سیاسی را تماشا می‌کنند. بعلاوه جوانان متاهل و شاغلین بیش از سایر جوانان به شبکه‌های ماهواره‌ای سیاسی تمایل دارند. اما متغیرهایی مثل سن و جنس فقط با تماشای تعداد کمی از شبکه‌های ماهواره‌ای همبستگی معنی داری را نشان دادند. وقتی همبستگی ترجیحات محتوا برname میزان تاثیرگذاری را موقعیتی مورد بررسی واقع شد معلوم شد که جنس، وضع تأهل و میزان مذهبی بودن بیشترین میزان تاثیرگذاری بر روی گونه‌های سینمایی مورد علاقه جوانان از خود به جای گذاشته‌اند. با توجه یافته‌های تحقیق، در این مولفه نیز دیدگاه فردی شدن مورد تایید قرار نمی‌گیرد.

با توجه به یافته‌های پژوهش در خصوص ترجیحات موسیقایی، ترجیحات ماهواره‌ای و سینمایی و فعالیت‌های تفریحی جوانان می‌توان گفت که در درون فرهنگ و جامعه مورد مطالعه خرد فرهنگی تحت عنوان خرد فرهنگ جوانان در حال شکل‌گیری و نضج می‌باشد که این خود در عین حالیکه معرف تشید فرآیندهای تفکیک‌پذیری از راه تکثیر گروه‌بندی اجتماعی است، بهنونه خود بیانگر ایجاد زمینه‌های بالقوه اختلال نمادی در حوزه جامعه پذیری جوانان، بوزه از منظر سیاست‌های فرهنگی رسمی، می‌باشد.

شایان ذکر است که به طورکلی، جامعه‌ها یا دولتها دو نوع استراتژی فرهنگی برای انسجام و وحدت نمادی اعمال می‌کنند. الف- کثرتگرایی فرهنگی: که در آن امکان رشد و گسترش خرد فرهنگیها در کنار هم و به صورت هم عرض فراهم می‌شود. ب- استراتژی یک شکلی فرهنگی: که در آن یگانه سازی در عرض جامعه تعقیب می‌شود. این استراتژی برخلاف استراتژی قبلی امکان توسعه سبک‌ها و خرد فرهنگیها را بسیار محدود می‌کند در نتیجه تعریف خاص و محدود از نوع بهنگاری را برای کنش‌ها و ذاته‌های آحاد جامعه تعریف می‌کند.

به واسطه امکان توفیق اندک سیاست تکثیرگرایی فرهنگی به ویژه در کشورهای در حال توسعه از جمله در ایران به علت ضعف مزمن انسجام اجتماعی در این کشورها که ریشه در نهادینه نشدن آنها در ابعاد اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی دارد، باعث شده تا در بیشتر موارد گزینه یکسان‌سازی یا یکشکلی فرهنگی برای نیل به وحدت نمادی تعقیب شود (جلبی، ۱۳۷۵). این سیاست در ایران طی دهه‌های گذشته از طریق ساز و کارهای مختلفی چون تصویب قانون منع استفاده شخصی از کانال‌های ماهواره‌ای، نظارت بر تولید و فیلم‌های تلویزیونی و سینمایی (به ویژه تولید شده در خارج از کشور)، غیر مجاز تلقی کردن و اعمال محدودیت‌های قانونی در توزیع کاستها و ویدیوکاستهای موسیقی تولید شده در خارج از کشور و امثال‌هم به احرا گذاشته است که بخش اعظمی از این کنترل‌ها معطوف به امر جامعه‌پذیری جوانان بوده است. با این وجود، نتیجه این تحقیق گواه آن است که با وجود تلاش همه دست اندرکاران امور جوانان در این امر نسل جوان بخش‌هایی از جوانان متعلق به این نسل تعریف دیگری از بهنگاری و نابهنگاری دارند و این امر شکاف بین سیاست‌های فرهنگی رسمی در حوزه جوانان و فعالیت‌های فرهنگی و خرد فرهنگی عده‌ای از جوانان را نشان می‌دهد. از این‌رو، شاید بتوان گفت که امروزه علیرغم تلاش‌های نمایندگان جامعه بزرگسال به ویژه بخشی از دستگاه‌های دست‌اندرکار در طرح مسائل جوانان و جستجوی راه حل برای پایان دادن به مشقات دوره جوانی، نمی‌توان انکار کرد که جامعه ایرانی هنوز تصور درستی از فرآیندهای جوان و جوانی به عنوان پدیده‌های اجتماعی جدید ندارد.

به نظر مدرس گزینه یکسانسازی فرهنگی علیرغم جاذبی ظاهری برای برخی محافل رسمی، امکان تحقق چنین سیاستی به دلایلی چون کثرت قابل توجه جمعیت جوان، تفکیک پذیری فراینده و پیدایش خرده فرهنگ های مختلف و متنوع متحق از آن، توسعه وسائل ارتباط جمعی و گسترش غیر قابل کنترل بزرگراه های اطلاعاتی، از دیاد سرعت انتقال اطلاعات در حوزه های گوناگون در اثر توسعه علم و تکنولوژی، نسبت بالای پویایی اجتماعی در مقایسه با گذشته چندان نتیجه ای نداشته است، به همین سبب نیز تسلیم به سیاستها و اقدامات کنترلی مبتنی بر احیار و تحدید، که ماهبیناً صبغه بیرونی (نا درونی) سازگاری و انسجام اجتماعی را مطرح می کنند، گهگاهی نمود پیدا می کرد، حتی اگر در مواردی توفیقی می یافت نظمی جز سازگاری ظاهری متعدد الشکل آن هم به صورت نایابدار نبوده است.

منابع

منابع فارسی

- چلبی، مسعود (۱۳۷۵). (جامعه شناسی نظم. تهران: نشر نی.
هنری، لنوبی و همکاران (۱۳۸۱). (اوقات فراغت و سبک های زندگی جوانان. ترجمه مرتضی ملانظر و فرامرز ککولی ذرفولی. تهران: سازمان ملی جوانان.
زکایی، محمد (۱۳۸۱). (گذر به بزرگسالی و جوانی رو به تغییر. مجله جامعه شناسی ایران، دوره چهارم، شماره ۲، صفحات ۳-

منابع انگلیسی

- Beck, U. (1992). Risk Society: Towards a New Modernity. London: Sage.
Bourdieu, P. (1977). Outline of a Theory of Practice. Cambridge: Cambridge University Press.
Bourdieu, P. (1984). Distinction: A Social Critique of the Judgments of Taste. London: R. K. P.
Bourdieu, P. (1985). The Social Space and the Genesis of Groups. Theory and Society, 14: 723-744.
Crompton, R. (1993). Class and Stratification: An Introduction to Current Debates. Cambridge: Polity Press.
Cockerham , William C. and Rutten , Alfred and Abel. Thomas (1997). Conceptualizing Contemporary Health Lifestyles: Moving Beyond Weber. the Sociological Quarterly. Vol. 38 , No. 2. PP. 321-342.
Edgell, S. (1993). Class. London: Routledge.
Fornas , J. (1995). Cultural Theory and Late Modernity. Sage Publications, London: UK.
Giddens, A. (1991). Modernity and Self-Identity: Self and Society in the Late Modern Age. Cambridge: Polity Press.
Lee, M. J. (1993). Consumer Culture Reborn: The Cultural Politics of Consumption. London: Routledge.
Lash, S. and J. Urry (1987). The End of Organised Capitalism. Cambridge: Polity Press.
Lash, S., B and Wynne, B.(eds.) (1994). Risk, Environment and Modernity: Towards a New Ecology. London: Sage Publications.
Mafessoli, M. (1996). The Time of the Tribe: The Decline of Individualism in Mass Society. London: Sage Publications.
Mintel (1988). Special Report: British Lifestyles. London: Mintel.
Reimer, B. (1995). Youth and Modern Lifestyles. in J. Fornas and Goran Bolin (eds.) Youth Culture in Late Modernity, London: Sage Publications.
Roberts, K. (1997). Work and Leisure in Young People's Live. in J. T. Haworth (ed.) Work, Leisure and Well-being, London: Routledge.
Roberts, K., G. Cooke, A. Clark and E. Semeonoff (1977) The Fragmentary Class Structure. London: Heinemann.
Sobel, M. E. (1981). Lifestyle and Social Structure: Concepts, Definitions and Analyses. New York: Pantheon Books.
Shields, R. (1992). Lifestyles: The Subject of Consumption. London: Routledge.
Turner, B. S. (1998). Cultural Citizenship. in N. Stevenson (eds.). London: Sage Publications.
Willis, P. (1990). Common Culture. Milton Keynes: Open University Press.
Wenzel, R. (1982). Health Promotion and Lifestyles: Perspectives of the WHO Regional Office for

Europe, Health Education Programme, Paper presented to the 11th International Conference on
Health Education, Tasmania.

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
بریتانیا جامع علوم انسانی